Р Е Ш Е Н И Е
№ 40203

гр. София, 16.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 34 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **8896** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба О.(собствено име) Б. (фамилно име) М.(бащино име), [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН],против Решение №63-ОК/19.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Жалбоподателят твърди,че решението е издадено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което обосновава незаконосъобразността му. Макар процедурата по чл. 766 от ЗУБ да не изисква провеждането на лично интервю с кандидата за международна закрила, то е необходимо участието на представител на Дирекция Социално подпомагане. В случая не е изготвен доклад за нуждите на производството при последващо искане за предоставяне на международна закрила, която да отразява актуална информация за положението на чужденеца към момента на постъпване на последващата молба за международна закрила. Твърди още,че Решението на ДАБ е в нарушение на разпоредбата на чл.13,ал.3 от ЗУБ, съгласно която „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста от ЗУБ. Неправилно интервюиращият орган е приел, че причините за напускане на чужденеца са от личен характер, че спрямо него няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова.В тази връзка, отново неправилно и повратно, административният орган не е кредитирал именно такова доказателство-декларация от майката на чуждия гражданин-А. М. Х., в която се описва

положението на семейството и риска от преследване и посегателства на членовете на фамилията на чужденеца. Органът напълно също е игнорирал представения превод на Медицински доклад от 26.04.2026г., който вече в същността си е официален документ, издаден от съответния компетентен орган в кръга на задълженията му. Този доклад касае член на семейството на чужденеца и е в пряка взаимовръзка с изложените в декларацията твърдения от майката на О. за преследването на семейството им.Също в обжалваното решение, административният орган се е позовал на справка за положението в С., която е с давност от месец август 2025г., която безспорно към момента на постановяване на решението не е актуална и не отразява настоящото положение в държавата.Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят О. Б.,редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. С. от РАК.Поддържа жалбата,моли да бъде уважена представя списък с разноски.

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при ДАБ при МС ,не се явява, представлява се от юрк.П..

По фактите:

За първи път чуждият гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с искане за предоставяне на международна закрила в Република България по общият ред на ЗУБ. С Решение № 12007/18.11.2024 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, на сирийския гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Чужденецът е обжалвал пред Административен съд - София-град издадения индивидуален административен акт. С Решение № 5249 от 14.02.2025 г., постановено по адм. дело № 12450/2024 г., 19-ти състав на АССГ отменя по жалбата на чужденеца решението на председателя на ДАБ при МС в частта, в която му е отказано предоставянето на хуманитарен статут. Първоинстанционното решение е обжалвано от страна на ДАБ при МС и с решение № 6861 от 23.06.2025 г. Четвърто отделение на Върховния административен съд (ВАС) отменя решението на АССГ в частта, с която се отменя по жалбата на чужденеца решението на ДАБ при МС решението на ДАБ при МС и вместо това отхвърля жалбата на О. Б. М. против решение № 12007/18.11.2024 г., издадено от председателя на ДАБ при МС. Решението на касационната инстанция е окончателно и е влязло в сила.

За втори път кандидатът депозирал последваща молба за закрила с рег. № 15921 от 18.07.2025г. Той я мотивира с изпратена декларация от неговата майка, че в С. той е издирван от новите власти по обвинения, че е поддръжник на предишния режим.С решение № 56-ОК от 06.08.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС молбата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Индивидуалният административен акт е връчен на упълномощен от лицето процесуален представител на 28.08.2025г. и е обжалвано пред АССГ. С решение № 431 от 26.12.2025г. Второ отделение, 22 състав на АССГ е отхвърлил жалбата на молителя срещу решение № 56-ОК от 06.08.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС. Съдебният акт е окончателен и не подлежи на касационно обжалване.

На 02.06.2026г. О. Б. е подал последваща молба за закрила с № КП-01-1607.С горепосочената последваща молба О. Б. желае да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила.Мотивира желанието си с твърдението,че проблеми, има негов брат в С., който е бил прострелян в крака от хора от групировка. Това се е случило по време

на училищни занятия. Твърди ,че тези хора/от групировката/ отдавна са отправяли заплахи за неговия живот и за този на семейството му.Чужденецът представя като доказателство медицински документ, издаден от лекар в С.. Допълва, че тези хора са много опасни и докато той е бил в С. са карали него и братята му да извършват незаконни действия.Посочва това и войната в С. като причини за своето напускане на страната си на произход. Добавя, че същите хора са убили баща му и братовчед му.

С Решение №63-ОК/19.06.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба рег.№ КП-01-1607 от 02.06.2026г. на О. Б. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се обуславят нови обстоятелства.

С протоколно определение на съдът от 06.10.2026г. са приети като доказателства по делото ,справка от ДАБ за С. от 21.08.2026г.,справка от ВКБООН в България за С.,договор за социални услуги,заповед на кмета на [община] и удостоверение от ПГМТ-гр. Р.,че жалбоподателят е записан за учебната 2026/27г. в 8 клас.

Съдът е допуснал събиране на гласни доказателства по делото свидетелят заяви следното:"Управител съм на кризисен център за непридружени деца в риск под егидата на „S. Детски селища България“, намиращ се в [населено място]. О. е потребител на тази услуга, която се възлага от [община]. Той е при нас от около година, като за втори път беше настанен. Първия път имаше прекъсване, беше в [населено място] и след това се върна при нас. Знам личната му бежанска история. Подадохме последваща молба, тъй като настъпиха нови обстоятелства. О. е изключително социализиран, участва активно и учи. Представили сме удостоверение за това, че посещава училище. Полага доброволен труд на строежи в [община], тъй като от малък работи с баща си и притежава специфични умения в строителните дейности. През декември миналата година до него започна да достига информация, че семейството му има проблеми. Преди О. да напусне С. неформални групировки са започнали да оказват натиск върху него и братовчед му, но те са отказали. След това са започнали да притесняват семейството му. Малкият му брат, който ходи на училище, е бил преследван, открит е в училището и е бил прострелян в коленете. О. преживя това много тежко, тъй като постоянно поддържа връзка със семейството си. По принцип прибираме телефоните, но на него му беше позволено да ползва телефон. Братовчед му беше убит и О. изпадна в много тежко състояние. Майка му също е много уплашена. Ако той по някакъв начин се върне, има опасения за него, тъй като са го търсили през цялото време и продължават да го търсят и в момента. Това го разбираме от майката, тъй като постоянно ходят в дома им да го търсят. Той е в България от 2024 г., като тогава не беше пълнолетен. Има преводач, който работи при нас и от много години работи с момчетата. Когато разговарят със семейството на видеовръзка, той превежда и така разбираме какво се случва.Спрямо семейството на О. е упражнявано насилие във връзка с незаконна търговия с оръжие. Искали са от тях да предлагат и разпространяват оръжие, което те са отказали да правят. И към настоящия момент тази неформална групировка продължава да притеснява семейството в дома им."

Съдът частично кредитира свидетелските показания като ги приема като логични и последователни относно работата на свидетеля. Една част от показанията,че братовчедът на молителят бил убит и а малкият му брат бил прострелян съдът не ги кредитира,като в показанията доколкото в тази част те не отразяват лични възприятия на свидетеля от обективно възникнали факти,а пресъздават наученото от молителят, поради което имат същата доказателствена стойност,като обяснения на страна, но предвид факта, че не се касае за признание

на факт (чл. 175 ГПК) те нямат никаква доказателства стойност.

При така установената фактическа обстановка и като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б.”б” от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. ”р” от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

На първо място,оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ , в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК./

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК. Независимо ,че към момента на депозиране на последващата молба О. Б. е непълнолетно лице, по делото единствено са представени документи към молбата.В случая не е провеждано интервю,на което би следвало на присъстват социален работник и адвокат,поради което не се и налагало участието им,както и изготвяне на социален доклад.Съдът приема ,че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение.Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за

личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби.На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите,представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход.

Правилно административният орган е приел ,че в настоящата молба не се откриват нови и нововъзникнали обстоятелства свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С..Представените лични обстоятелства, изложени в последващата молба за закрила,цели да изложи високия индивидуализиран риск за него в страната му по произход, се оценяват, като недостоверни, нелогични и недоказани. Молителят е приложил документ, заедно с приложен превод на български език. Документът е с дата 11.05.2026г. и представлява напечатан свободен текст от А. М. Х.,посочена като майка на жалбоподателят , в който тя разказва, че синът й О. е живял във влошаваща се обстановка заради местни престъпни групировки до напускането му на С. през 2021 г. Твърди се ,че групировки са овладели квартала, в който семейството

е живяло и са оказвали натиск над обикновените граждани.В документа се твърди ,че О. е отказал да сътрудничи на тези престъпни групи, тъй като те са искали да извършва заедно с братовчед си продажба на наркотици, стрелба по мирни граждани,продажба на оръжия на деца.В документа са положени три подписа - на А. М. Х., на А. М. Б. и Т. М. Б.,като положен е и кръгъл печат на Министерството на местната власт Дараа - Съвет на [населено място].Молителят излага твърдение, че се определя и като жертва,няма възможност да получи ефективна защита от сирийските официални власти и че няма друга възможност освен да търси закрила в Република България. Твърди за практики на репресии, задържане без съд, локализирани военни действия, отвличания, произволни арести, домашно насилие, ранни и насилствени бракове, детски труд. Съдът споделя изводите на АО, че има разминаване в годината когато молителят е напуснал С. 2024г., а в декларацията се твърди за 2021г.Съдът следва да посочи,че декларацията първо е частен документ за които няма данни за произхода му и дали отразените обстоятелства са истина.С оглед посочената дата на съставяне 11.05.2026г. съдът приема,че същият е съставен имено за да послужи,като ново обстоятелство за молителят в настоящото производство което съдът не кредитира.Относно другият документ медицински доклад представен като доказателство по делото,същият се отнася за здравословното състояние по отношение на лице с имена Т. М. А. и пряко не касае лично молителя поради което съдът приема ,че е неотносим към това производство по ЗУБ.

АО е направил детайлен анализ на представената информация от молителят ,които се определя като жертва, твърдейки че като ненавършило пълнолетие лице няма възможност да получи ефективна защита от сирийските официални власти и че няма друга възможност освен да търси закрила в Република България. Правилно е прието в решението ,че твърденията му за индивидуален риск са несъстоятелни и лишени от логическа и фактическа основа.Съдът приема ,че няма нови обстоятелства свързани с молителя и неговата история.Настоящият състав следва да посочи ,че тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства,каквито по преписката липсват.В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба.Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самият чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателят.В случая при преценката за наличие предпоставките на ново настъпили обстоятелства следва да се отчете, и факта че търсещият закрила е бил дете което обстоятелство подробно е изложено в жалбата също е коментирано в решението по делото а именно ,че в хода на производството/по обжалване/ молителят е навършил пълнолетие.В тази връзка съдът следва само да отбележи,че най-добрият интерес на **детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна**

закрила,предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила,предвидени в ЗУБ или правото на ЕС особено в производство по реда на разглеждане на последваща молба.По повод представите документи от ПМПГ-гр. Р.,следва да се посочи следното,това че лицето се интегрира в българското общество ,като учи и работи не са нови обстоятелства по смисъла на ЗУБ за разглеждане на последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.На последно място също следва да се посочи,че чуждият гражданин в предходното производство по последваща молба за закрила с рег. № 15921 от 18.07.2025 г. същата пак е била мотивирана с декларация от неговата майка, че в С. той е издирван от новите власти по обвинения, че е поддръжник на предишния режим.

На следващо място предвид изложеното в последващата молба подлежи на анализ ситуацията в държавата и произход – С..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрение на условията на живот и безопасност, като следвало да се има предвид и влиянието на международни организации в С., предлагащи услуги и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общност. Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка. Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източни става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие.Напротив,засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на С. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона.В административният акт оценката на основателността на тези негови опасения е разгледана информацията, изложена в справки с входящ МД-02-233/18.06.2026г. на Дирекция „Международна дейност" на ДАБ при МС, от която е видно, че: към настоящия момент информацията за С. дава основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна.Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите й.

В о.с.з. проведено на 06.10.2026г. е представена справка юрк.П. на ДАБ от 21.08.2026г. От справката се установява ,че: Въпреки че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Freedom House, публикуван в края на м. март 2026 г., страната едновременно е това регистрира най-голямото подобрение в световен мащаб през 2025г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права, което води до покачване с пет индексни пункта (общо 10/100 в сравнение с 5/100 индексни пункта през същия период на 2024 г.). Провинция Дараа/където е живял молителят/ е разделена на три административни окръга - Дараа, Изра и Ас С., които от своя страна са подразделени на общо 17 подкръга, а административен център на провинцията е [населено място]. Към м. април 2026 г. и според оценки на Международната организация по миграция (МОМ), населението на провинция Дараа се изчислява на около 1 367 000 души, включително жители, вътрешно разселени лица и завърнали се от чужбина.През периода м. октомври 2025 г. - м. май 2026 г. провинция Дараа изглежда под контрола на Сирийското преходно правителство, въпреки че според сведенията неговият авторитет и присъствието на силите за сигурност са оспорвани и не напълно установени. Към средата на м. февруари 2026 г. антиправителствени друзки групировки контролират райони в област С. покрай югоизточната граница на област Дараа. Към м. март 2026 г. местният военачалник А. Ал-А. поддържа властова база около Б. ал-Ш.. В средата на м. април 2025 г. преходното правителство поема контрола над неговата въоръжена фракция, базирана в Дараа - Осма бригада, в Б. ал-Ш., докато неговите поддръжници остават активни в региона. През м. февруари 2025 г. преходното правителство създава 40-та дивизия на сирийската армия като основна дивизия за област Дараа. През м. октомври 2025 г., според съобщенията, нов випуск от 250 членове на Силите за специални задачи е завършил обучението си в провинцията. Член на силите за вътрешна сигурност в северната част на Дараа посочва, че тези сили все още са в процес на изграждане, като подчертава, че полицията е изправена пред недостиг на квалифициран персонал.

Относно справката от ВКБООН се очаква между 1 и 1,6 милиона сирийски бежанци да се завърнат от съседните страни и от по-далечни места; най-малко 60% от тях са уязвими и ще се нуждаят от хуманитарна помощ за улесняване на транспортирането и реинтеграцията им. Това завръщане се осъществява в условията на ограничен капацитет за приемане поради липса на адекватни основни услуги в районите на завръщане, предизвикателства, свързани с подслона, ограничени възможности за прехрана и подкрепа от общностите. Много приемащи общности продължават да приемат вътрешно разселени лица наред с връщащите се, което оказва допълнителен натиск върху здравеопазването, образованието, водоснабдителните системи и услугите за социална закрила. Улесняването на устойчивото завръщане и реинтеграция на уязвимите вътрешно разселени лица и завръщащите се бежанци налага инвестиции в районите на завръщане, за да се гарантира наличието и достъпът до услуги от първа необходимост, подкрепа за спешно настаняване и подкрепа за препитание“ Ситуацията със сигурността в провинция Дараа остава нестабилна поради продължаващото израелско военно присъствие отвъд демилитаризираната зона за разграничаване от 1974 г. в западните части на Дараа и К..Отчита се, че И. заема приблизително 350 квадратни километра и е установил военни аванпостове и контролно-пропускателни

пунктове и продължава да извършва редовни въздушни и артилерийски удари, както и наземни операции. Съобщава се за сериозни нарушения на правата на човека, включително отвличания, сред които и на деца, незаконни премествания в И., претърсвания и разрушаване на жилища, убийства и принудително разселване.“ Сирийската арабска република продължава да е в сложна и многоаспектна криза, белязана от продължаваща несигурност, широко разпространени опасения относно правата на човека и структурни предизвикателства в управлението. Въпреки политическия преход, започнал в края на 2024г., държавата продължава да се характеризира с фрагментирана власт, продължаващо напрежение между различни участници и ограничен институционален капацитет за осъществяване на ефективен контрол върху територията. ВКБООН съобщава за 2 132 759 вътрешно разселени лица и 732 359 скорошни завръщания. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица.От така представената информация в справки става ясно, че обстановката в С. се подобрява значително и страната постепенно се нормализира.В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателят, вкл. и с оглед бежанска история.На 13 март 2025г. временният сирийски президент А. ал Ш. подписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период.Декларацията постановява, че ислямът е религията на президента, а ислямската юриспруденция е основният източник на законодателство и гарантира независимостта на съдебната власт, свободата на изразяване и медиите, както и политическите,образователните и трудовите права на жените. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна.Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността и поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. В тази връзка дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С.,от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата. Съобразено с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по- обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". При изследване на териториалния обхват и

степента на насилието в С. се установи,че в държавата по произход на чужденеца, въпреки наличието на спорадични инциденти, обстановката не достига до границите на въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.Причините за напускане на С. вече са били изложени в предходното административно производство и са били обсъдени.

Поради което съдът приема,че оспореното решение е законосъобразно,поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град,34 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **О. Б. М.** , [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание:мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №63-ОК/19.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

съдия: